ก 3489

เดลินิวส์ 2000

ฉบับที่ 18,665 วันอาทิตย์ที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543

หน้า 24

โรงเผาขยะภูเก็ต... มิตรหรือศัตรูสิ่งแวดล้อม

นภาพร พานิชชาติ

กองสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โรงเผาขยะมูลฝอย จังหวัดภูเก็ต ซึ่งถือว่าเป็นโรงเผาขยะแห่งแรกในประเทศไทย ได้มีพิธีส่งมอบจากกรมโยธาธิการ ให้ไปอยู่ในความดูแลของเทศบาลภูเก็ตแล้วเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม ที่ผ่านมา

ขณะที่ก่อนหน้านั้นมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนในพื้นที่ และถูกต่อต้านจากกลุ่มเอ็นจีโอ ว่าจะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และทำลายสภาพแวดล้อมของภูเก็ตอย่างสิ้นเชิง

นับย้อนไปเมื่อปี 2535 กรมโยธาธิการได้ศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบจัดการมูลฝอยชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากเห็นว่าภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมทั้งของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในแต่ละวันจะมีขยะเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 147 ตัน ในปี 2535 เป็น 300 ตันในปี 2545 และเพิ่มทวีคูณขึ้นเป็น 500 ตันต่อวันในปี 2555

ขยะที่เกิดขึ้นเดิมกำจัดด้วยการเทกองและจุดไฟเผา ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ส่งผลทำให้เกิดน้ำเสีย อากาศเป็นพิษ

ในระหว่างปี 2536-2537 ทางเทศบาลจังหวัดได้ว่าจ้างบริษัท ร่วมมิตรเหมืองแร่ จำกัด ก่อสร้างระบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ณ บริเวณป่าชายเลน คลองเกาะผี ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต บนเนื้อที่ 134.7 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติจาก ครม. แล้ว ในวงเงิน 119.8 ล้านบาท ฝังกลบขยะได้ 370,000 ตัน

สามารถรองรับปัญหาการฝังกลบขยะได้จนถึงปี 2541 และในปี 2538 จึงได้ว่าจ้างบริษัท เอ็มซี อินซีเนอเรเตอร์ จำกัด ก่อสร้างโรงเผาขยะมูลฝอยขนาด 250 ตันต่อวัน และขยายขนาดกำจัดได้สูงสุดเป็น 500 ตันต่อวัน บนเนื้อที่ 46 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ก่อสร้างโรงงาน 23 ไร่ พื้นที่ฝังกลบเถ้า 23 ไร่ งบประมาณ 787.9 ล้านบาท โดยก่อสร้างเสร็จเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2541

ทันทีที่การก่อสร้างเริ่มต้นกระแสการต่อต้านก็เริ่มพร้อมกัน บ้างก็ว่าเป็นเทคโนโลยีที่ล้าสมัย เมื่อกำจัดแล้วจะเกิดควันพิษ มีไดออกซินสูง เถ้าที่เกิดจากการกำจัดเมื่อนำไปฝังกลบจะทำให้เกิดมลพิษกับสิ่งแวดล้อม จนก่อสร้างเสร็จและเปิดเดินเครื่องใช้งานเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2542

กรมโยธาธิการเจ้าของโครงการ และเทศบาลภูเก็ตต่างก็พยายามชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ว่าโรงเผาขยะแห่งนี้ใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วโลก เผาขยะได้ต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง พลังงานความร้อนที่ได้จากการเผาก็นำไปผลิตกระแสไฟฟ้าได้สูงสุด 2.5 เมกะวัตต์ มีระบบการป้องกันการเกิดสารมลพิษตามมาตรฐานควบคุม

จุดฝังกลบเถ้าก็จะมีการปูแผ่นโฮป (HDPE) ซึ่งมีอายุการใช้งานนานกว่า 20 ปี ไว้ด้านล่าง โอกาสที่โลหะหนักในเถ้าจะซึมลงในดินจึงไม่มี แถมน้ำจากการเผายังนำไปบำบัดให้สะอาดก่อนปล่อยทิ้งลงคลอง

ต้องชี้แจงกันนานนับปี และเปิดให้คนที่สนใจและสงสัยเข้ามาศึกษาดูงานจนทุกวันนี้ ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจถึงประโยชน์ที่จะได้รับแล้ว

ร.ท.ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก นายกเทศมนตรีเมืองภูเก็ต กล่าวว่า โรงเผาขยะจะเกิดประโยชน์กับคนภูเก็ตมาก เพราะขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้ถูกกำจัดโดยการเผาจนหมด ส่วนการต่อต้านอาจเกิดจากความไม่รู้ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ออกไปชี้แจงข้อเท็จจริงรวมถึงประโยชน์ที่จะได้รับให้ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านฟังทุกคน ก็เข้าใจ และหลังจากรับมอบโรงเผาขยะมาจากกรมโยธาธิการและสิ้นสุดสัญญาว่าจ้างเอกชนจ้างดำเนินการแล้วเทศบาลจะต้องบริหารโรงเผาขยะเอง ซึ่งจำเป็นต้องใช้งบประมาณแต่ละปีเป็นจำนวนมาก เทศบาลจึงได้เสนอขอรับการสนับสนุนงบจากรัฐบาลต่อเนื่องจนกว่าจะบริหารโรงเผาขยะเองได้

แม้จะเป็นสิ่งปลูกสร้างด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ แต่ทุกคนก็หวังว่าจะช่วยรักษาความเป็นธรรมชาติของภูเก็ต สมกับคำขวัญที่ว่า "ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม" เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยสืบไป.

▲ โรงเผาขยะมูลฝอย จ.ภูเก็ต

▲ พื้นที่เทและรับขยะในโรงงาน